

[Bernhard Baunsgaard.]

han for de samme 2.000 kr. i fradrag 1.200 kr. i skattelettelse. Er det virkelig meningen, at man vil fastholde i al evighed, at vi skal have et skattesystem, der for nøjagtig det samme beløb, givet for nøjagtig den samme ting, giver den største lettelse til dem, der tjener mest?

Og lad nu være at komme og fortælle mig, at der er denne absolutte sammenhæng mellem, hvad den lille indkomst på de 50.000 kr. har af besvær, og det, som den store indkomst på 150.000 kr. har af besvær. For så ville jeg bare bede om, at man sammenligner med en skoleleder, hvis tjenestebolig ligger i samme bygning som skolen, eller et halvt hundrede meter derfra. Hvilke særlige udgifter har han, fordi han hver morgen skal bevæge sig de 50 m? Prøv at sammenligne med de udgifter, en jord- og betonarbejder har, og det er jo ham, der tjener de 50.000 kr. Dette asociale fradragssystem kan vi ikke beholde ud i al evighed.

Jeg frygter også, at vi har en ganske anden og formentlig også af alle uønsket virkning af vores nugældende system med fradrag i indkomsten, nemlig den, at det ikke er muligt for en skatteyder på realistisk måde at vurdere den udgift, han skaffer sig, i forhold til den gavn, han får. I nogle tilfælde vil skattelettelsen jo dække to tredjedele af udgiften, og det vil være umuligt at forlange af nogen, at man skal sætte en udgift, hvoraf to tredjedele betales af andre, i forhold til den gavn, man får, på en realistisk måde. Foretager vi den også af det radikale venstre ønskede omlægning, så vil der igen være mulighed for en nøgtern vurdering, når skatteyderen så dog i det mindste skal betale den større del selv og ikke gennem lettelsen får den betalt af andre skatteydere.

Min konklusion af dette må derfor være: det, som skatteministeren har forelagt, kan vi ikke støtte. Vi ser gerne, om vi kan finde frem til en rettelse, allerede hurtigt, af andre fradrag, men i det lange løb er vi helt tilhængere af omlægningen. Vi må enten have en forlængelse af proportionalstrækket, så rimelige dispositioner ikke rammes, eller vi må indkøre det over en årrække. En af disse to ting må vi hurtigt have gennemført.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe vender sig uden forbehold imod det fremsatte lovforslag og vil bekæmpe det af alle kræfter.

Det fortæber sig i det uvisse, hvad der har tilskyndet skatteministeren til at fremsætte sit forslag. Det kan ikke være et spørgsmål om retfærdighed, for forslaget virker over for store befolkningsgrupper mere uretfærdigt end noget andet regeringsforslag, jeg kan mindes. Det kan ikke være for at forenkle selvangivelsen, for man bevarer alle fradrag og deler dem op i to grupper, altså en yderligere komplikation. Det kan heller ikke være for at få en bedre kontrol og ligning, for forslaget vil medføre totalt kaos inden for samtlige kommuners skattevæsen og ligningsmyndigheder. Det kan ikke være for at gavne lønmodtagerne, for de må acceptere, at skattemyndighederne ikke kan pille hele den private gæld ud af de erhvervsdrivendes regnskaber, det fremgår direkte af bemærkningerne. Det kan heller ikke være for at gavne de erhvervsdrivende, for de kommer til at tilbringe en væsentlig del af deres tid med udviklede regnskabsopstillinger eller med at møde hos skattemyndighederne, der må bruge mange kræfter på at undersøge, om den private gæld og erhvervsgælden er tilstrækkelig adskilt. Der bliver titusinder af nye skattesager hvert år.

Det helt afgørende er naturligvis, at forslaget griber ind i de dispositioner, som hundredtusinder af familier har foretaget i tillid til den bestående lovgivning. Et eksempel: en parcellhusejer med en bruttoindkomst på 80.000 kr. og ligningsmæssige fradrag på 30.000 kr. vil ifølge forslaget blive stillet 4.300 kr. ringere om året, 360 kr. mere i skat om måneden, selv når ministerens lovede skattelettelser er indregnet. Ja men sådan kan man da ikke behandle folk i en tid, hvor det ved lov nærmest er forbudt at tjene flere penge, og hvor folk overhovedet ikke kan få ekstra arbejde, men derimod risikerer at miste det, de har.

Og hvad med alle dem, der i tillid til gældende love har tegnet livsforsikringer eller børneopsparingskontrakter? Ved fastsættelse af underholdsbidrag ved skilsmisse er det indgået i parternes og myndighedernes beregning, at der var fuldt skattefradrag, og så tager ministeren det pludselig væk.